

/ —'Ακόμα λέγειν πώς ἤδωκε τοῦ ποτὲ Μαθαίου τοῦ Χωματιανοῦ πέντε ρεά-
λια διὰ τὸν τοῖχον ὁποῦ ἔχτισεν / ἀπὸ τὴν μπόρτα τοῦ σπιτιοῦ νὰ πάγη ὡς ζούργιον.
'Ακόμην ἐχάλασεν καὶ τὸ σπίτιν καὶ ἤβαλε λέγειν / καὶ ἐξανάχτισέν το καὶ ἐξό-
διασεν καὶ ἐκεῖν ρεάλια πέντε.

/ —'Ιωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα καθὼς μοῦλεγεν ὁ ἄνωθεν Κωνσταντῆς /
εἰς τοῦτον τὸ ἄνωθεν ὕστερον γράμμα ὁποῦ ἤκαμε.

731

Πληρεξουσιότης. Δωρεὰ αἰτία θανάτου

φ. 391^{r-v}

/ Φ 427

/ [+ Εἰς δόξ]αν τοῦ παντοδυνάμου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1688/ ἐν μηνὶ Μαΐου 29/
κατὰ τὸ παλαιὸν / [ἐνεφα]νίστην εἰς τὴν μπαρρησία κάμοῦ τοῦ ὑπογράφοντος νοτά-
ριου ὁ πολλὰ ἔκλα / [μπρος] ἀφέντης Φραντζεσκάκης Μπαρόντζης /.../ λέγοντας πὼς
ἐπειδὴν καὶ νὰ ἔχην / []θέλοντος διὰ νὰ μισέψην ὅπου ὁ μεγαλοδύναμος Θεὸς τὸν
ἐφωτίσειν διατὶν φοβιζάμενος μὴν τὸν καταλάβῃ θάνατος κατὰ τὸ ἀνθρώπινον θέλει
καὶ / κάμνει ἐπίτροπόν του ὡς τὸ ἴδιόν του κορμὶ τὸν πολλὰ ἔκλαμπρον τὸν ἀξάδελ /-
φόν του τὸν ἀφέντη 'Ιακουμάκη Μπαρόντζη ἀφέντη Τζωρτζέτου νὰ ἔχην ἐξουσία καὶ /
[.]πλη ἀγουτουριτὰ νὰ κρατῇ καὶ νὰ κουμαντάρη ὅλο του τὸ πρᾶμα ὁποῦ ἔχειν καὶ
ὁποῦ / τοῦ εὐρίσκεται ἐδῶ εἰς τὴ Ναξία καὶ νὰ ἔχην ἐξουσία νὰ βάνη καὶ βγάνη κουν-
του / βερνάρους εἰς τὰ πράματά του καὶ νὰ μαζώνη τὰ εἰσοδήματάν τῶν αὐτῶν πρα-
γμάτων εἰς / τὰς χεῖρας του καὶ νὰ εἶναι κρατημένος νὰ δίνη καὶ τὰ ἀφεντικά ἀβαρίζια
ὁποῦ ἐ / θέλασιν τὸν ἐβάλλει πλὴ διὰ τῆς ἐφετινῆς χρονιᾶς ὁποῦ τρέχομε ἕως τὴν σήμερον
ὅ / λα τὰ ἔδωσεν ὁ αὐτὸς ἄνωθεν ἀφέντης 'Ιακουμάκης καὶ ἄλλα πού τοῦ ἔδωσεν κα-
θὼς / εἶχε διὰ γράφου εἰς ἓνα σκρίτον ὁποῦ τοῦ ἔχειν καμωμένον καὶ μὲ ἀξιοπίστους
μαρ / τύρους καὶ ὑπὸ χειρὸς του ἀπογραμμένος καθὼς δηλοποιεῖ στὰ ὅποια πράματα
ὁποῦ / τὸν ἀφήνει ἐπίτροπον εἶναι τοῦτα τὰ ὀνοματισμένα ἡγου τὸ λειβάδιν τοῦ ἀγίου
Μα / θαίου τὸν σύνμπλιον τοῦ ποτὲ Μαρκαντώνιον Κίλιου, ἔτιν τὸ χωράφιν πού ἔχειν
παντοτι / νὸν μὲ τὸν Λαμπριανὸν τοῦ Δολίου τὸ σύνμπλιο ποτὲ ἀφέντη 'Ιακώβου,
ἔτιν τὸ ἀμπέλι / στὰ Καλαμούρια τὸ σύνμπλιο ἀφέντη Κάστρη, ἔτιν τὰ πράματα
ὅλα πού ἔχειν εἰς / τὶς Κεχρὲς μὲ περιβόλια καὶ νεράν τος [[ελευ]] ἀκόμα ἕτερον
ἀμπέλι εἰς τὲς Κε / χρὲς καὶ χωράφιν εἰς τὸ Πολίχνη στὶς 'Αμμοδάρες στὰ ὅποια
πράματα ὅσαν σκο / τώματα γενοῦσιν μέσαν εἶναι ὅλα τῶν αὐτῶν πραγμάτων
τῷ νοικοκυρῶν καὶ δὲν ἔχειν νὰ / κάμη καμμία ἀφεντία ἀπ' αὐτὰ λέγοντας καὶ τοῦ-

τον ὁ ἄνωθεν ἀφέντης Φραντζεσκάκης / πὼς ἂν ἴσως καὶ ἤθελε τύχειν νὰ γυρέψῃ
 κανεὶς μὲ λόγια ἢ μὲ σκρίτον νὰ μὴν νῆμπο / ρῆν ὁ ρηθεὶς ἄνωθεν ἐπίτροπός του
 νὰ ἀπηλογᾶται ἢ νὰ δώσῃν καμμία πληρωμὴ εἰς τὴν / αὐτὴν ὑπόθεσιν πάρεξ τὸ
 σκρίτον ὅπου τοῦ ἔχειν καμωμένον τοῦ ἰδίου ἀφέντην / Ἰακουμάκην νὰ μπορῇν νὰ
 εἶναι πληρωμένος σκαθὼς γράφειν τὸ σκρίτον καὶ ἀκόμη καὶ ἐ / κεῖνα ποὺ ἔλαβε
 ὕστεριν ἀπὸ τὸ σκρίτον καθὼς εἶναι διὰ γράφου κάτωθεν νὰ πλερωθοῦν καὶ / ἐκεῖνα
 ὡσὰν καὶ τοῦ σκρίτου. Ἀκόμα λέγειν ὁ ἄνωθεν ἀφέντης Φραντζεσκάκης πὼς διὰ
 πολλὰς χαρὰς καὶ καλωσύνας καὶ μάλιστα καὶ διὰ κυβέρνησιν τῆς ψυχῆς του θέλει
 καὶ ἀφήνει τοῦ / τοῦ αὐτοῦ ἄνωθεν ἀφέντη Ἰακουμάκη διὰ ψυχικὸν καὶ χάρισμα
 ὕστερα ἀπὸ τὸν θάνα / τὸν τοῦ τὸ λειβάδι τοῦ ἁγίου Μαθαίου τὸ ἄνω λεγόμενον
 νὰ εἶναι τῆς ἐξουσίας του νὰ τὸ κάνῃ ὡς / θέλει καὶ βούλεται. Ἀκόμα καὶ τὸ χωρά-
 φιν τὸ ἀπάνω τῶν Κεχρῶν λεγόμενον Ἀντελονίκι καὶ / αὐτὸν τοῦ ἄνωθεν ἀφέντη
 Ἰακουμάκην μὲ τὰ δικαιώματά του καὶ αὐτὸν τῆς ἐξουσίας του νὰ τὸ / κάνῃ ὡς
 θέλει καὶ βούλεται, εἰ δὲν εἰς τὰ ἐπίλοιπά του πράματα ἀφή[νει] τῆς ἀδελφῆς του
 τῆς κυ / ρίας Ἀντριανέτας τὸ ἐπίλοιπον πρᾶμα τῶν Κεχριῶν καὶ τὸ ἀμπέλι τὸ ἐμισὸν
 ἢ πάρτην / τοῦ τῶν Κεχριῶν νὰ εἶναι λέγειν ἐκεῖ ὅπου τὸ ἔφησεν μὲ γράμμαν του.
 Ἀκόμα τὴν κάμαρα μὲ τὸ / κατώγιν τῆς ποὺ ἔχειν εἰς τὸ Κάστρον τὴν σύμπλια
 σινιὸρ Φραντζεσκάκη Μπαρόντζη τὰ ἀφήνει / τῆς ἀδελφῆς του τῆς κυρίας Ἀννε-
 ζίνας καὶ τὸ χωράφιν τοῦ Πολιχνίου, ἀκόμα τὸ ἀμπέλι / ποὺ ἔχειν στὰ Καλαμούρια
 τὸ ἀφήνει τῆς μπαστάρδας τοῦ τῆς Μαρίας, ἀκόμη καὶ τὸ χωρά / φι τῷ Ἀρμυρῶν
 ποὺ ἔχειν παντοτινὸν μὲ τὸν Δόλιο καὶ αὐτὸν τῆς κυρίας Ἀννεζίνας [] . /
 Ἀκόμα καὶ εἰς τὴν κάμαραν καὶ κατώγιν ὅπου λέγειν νὰ εἶναι τῆς κυρίας Ἀννεζίνας
 νὰ [] / χήρας τοῦ ρηθέντος ἐπιτρόπου του, εἶτα λέγειν πὼς στὰ ὅσαν ἤφηκε
 καὶ νομενάρειν ἐδῶ [] / ἀπὸ τὰ ἀδέλφια του ἤθελε εὔρεθῇ ἐνάντιον καὶ νὰ
 σκανταλίσῃν εἰς τὴν αὐτὴν [] / νῇ τὴν μάρτην του καὶ νὰ πηγαίνῃ εἰς τὴν
 μερίδα ὅπου εἶναι εἰρηνικῶς καὶ τὰ ἐξῆς, λέγ[] / καὶ τοῦτον ὅτιν ἂν ἴσως καὶ
 ἤθελε τύχειν νὰ βρεθῇ ἄλλον τοῦ γράμμα πρῶτον νὰ μὴν ἀ[] / νὰ εἶναι
 νουλάδον ὡσὰν νὰ μὴν ἤθελε γενῇ ποτέ. Ὅθεν εἰς βεβαίωσιν τοῦ παρόντος βάζει
 [καὶ ἄ] / ξιοπίστους μαρτύρους οἱ ὅποιοι γράφου ὑπὸ χειρός τος καὶ τοῦτον νὰ γίνεται
 σὲ κεῖνα ὅπου [] / νῇ νὰ γροικᾶται μετὰ τὸν θάνατόν του καὶ τὰ ἐξῆς ἡγουν
 ἔξω ἀπὸ τὴν μπιτροπικὴ καὶ [τὸ] / πρᾶμα ὅπου ἀφήνει διὰ τὴ ψυχὴν του ποὺ
 ἀφήνει τοῦ ἄνωθεν ἀφέντη Ἰακουμάκη τοῦ ἀφήνει καὶ ὁ [μπλι] / γον νὰ τὸν κάνῃ
 καὶ κάθεν μῆνα μία λειτουργία μετὰ τὸν θάνατόν του.

/ — Φραντζέσκος Μπαρότζης στέργω καὶ βεβαιώνω τὸ παρὸν

/ — Ὁ οἰκονόμος Παροναξίας Νικόλαος ἱερεὺς Τριβιζᾶς καὶ μαρτυρῶ τὰ ἄνωθεν.

/ — Σταμάτης Ταρόδος μαρτυρῶ ὡς ἄνωθε —

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

